

Loftet

Sjåføren stanset flyttebilen. Han kikket opp.

«Gjerdegården?» sa han. «Vet du at den er hjemsøkt, gutt? Folk har sett spøkelser her flere ganger». «Jeg tror det var i kjelleren,» sa hjelpemannen. Julien så oppgitt på dem. «Jeg er for gammel til å tro på sånt,» sa han. Julian låste opp døren. Nå kunne flyttefolkene bare begynne.

«Hei,» sa Bobby Singh fra et vindu i nabogården. «Hva gjør du her?» Bobby gikk i sjette, en klasse under Julian. «Vi flytter inn i fjerde,» sa Julian.

Mens flyttefolkene arbeidet, fant Julian frem nøkkelen til loftet. Han gikk opp trappen. Det må da være et lys der oppe, tenkte han. Han gikk inn, og ble møtt av et kaldt gufs. Han slo på lyset. Loftet var kjempestort. Han så ikke enden av det. Han fikk følelsen av at noen så på ham. «Hei!» ropte det. Han skvatt, men det var bare flyttefolkene som ropte.

Senere på dagen bestemte Julian, Bobby Singh og lillesøster Nina seg for å utforske loftet. De ville finne

boden som tilhørte leiligheten de hadde flyttet inn i. De gikk opp. Julian var ikke like redd nå. «Det spøker her,» sa han til lillesøster Nina. «Spøkelses finnes ikke,» sa hun. «Jo, men de kommer bare om natten, så du kan ta det med ro.»

«20 kroner på at du ikke tør å gå rundt hjørnet for å finne boden deres alene,» sa Bobby. «Jeg skal gå. Bare vent her, feiginger,» sa Julian. Han gikk rundt hjørnet og inn i mørket. Etter hvert traff han en vegg. En vegg som beveget seg. Det var en boddør som smalt igjen, og spratt opp igjen like fort. Det var kaldt rundt ham, mye kaldere enn utenfor. Et blekt ansikt dukket opp i mørket. «Nina!» sa Julian.

Julian?

Julian grøsset igjen, så kaldt det var.

«Hysj,» sa Julian.

Julian?

Han snublet brått i en terskel, og endelig kunne han se Bobby og Nina stå i lyset langt borte. Hvordan hadde Nina kommet så langt bort på noen sekunder? Det var umulig. «Nina!» ropte han. «Var du her borte nå nettopp?» «Jeg har stått her hele tiden,» sa Nina. Julian trodde dem ikke. Han fant en lysbryter til, og lyste opp resten av loftet.

«Hvorfor brukte du så lang tid?» spurte Nina.

«Jeg var inne i en bod,» svarte Julian.

«Det er ingen åpne boder her,» sa Bobby. Han hadde rett. Alle bodene var låst. Julian røsket i hengelåsen til boden. «Jeg skjønner ingenting,» sa han. Han hadde sett noe i mørket. Noe som hvisket navnet hans.

Oppgaver:

Se Elevbok 5B side 70.

Gjør oppgavene 3, 5, 6 og 7.